

SFS 2004:986

Utkom från trycket
den 23 november 2004

Förordning om ändring i förordningen (1995:1301) om handläggning av skadeståndsanspråk mot staten;

utfärdad den 11 november 2004.

Regeringen föreskriver i fråga om förordningen (1995:1301) om handläggning av skadeståndsanspråk mot staten¹

dels att 8 § skall upphöra att gälla,

dels att 3, 4, 7, 10 och 14 §§ skall ha följande lydelse.

- 3 §²** Justitiekanslern handlägger anspråk på ersättning med stöd av
- 36 kap. 17 § andra stycket brottsbalken,
 - 2 kap. 1 § eller 3 kap. 1 eller 2 § skadeståndslagen (1972:207), om anspråket grundas på ett påstående om felaktigt beslut eller underlåtenhet att meddela beslut,
 - 23 § datalagen (1973:289),
 - 48 § personuppgiftslagen (1998:204),
 - lagen (1998:714) om ersättning vid frihetsberövanden och andra tvångsåtgärder, dock inte anspråk som avses i 8 § i den lagen,
 - 21 § lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter, eller
 - 13 § lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete, om anspråket grundas på ett felaktigt beslut eller en underlåtenhet att meddela beslut.

Justitiekanslern handlägger också anspråk på ersättning som grundas på ett påstående om överträdelse av gemenskapsrätten.

Av 4 § följer att vissa anspråk på ersättning med stöd av 3 kap. 1 eller 2 § skadeståndslagen handläggs av Kammarkollegiet.

- 4 §³** Kammarkollegiet handlägger
1. anspråk på ersättning med stöd av
 - 18 kap. 4 eller 4 a § eller 19 kap. 37 eller 38 § jordabalken,
 - 19 kap. 5 § fastighetsbildningslagen (1970:988),
 - 22 kap. 4 eller 5 § sjölagen (1994:1009),
 - 3 kap. 1 eller 2 § lagen (2003:528) om företagsinteckning,
 - 7 kap. 5 eller 6 § lagen (2003:113) om elcertifikat, eller

¹ Senaste lydelse av 8 § 1998:1575.

² Senaste lydelse 2003:611.

³ Senaste lydelse 2003:556.

– 3 kap. 1 eller 2 § skadeståndslagen (1972:207), om anspråket grundas på ett påstående om fel eller försummelse vid handläggning av eller beslut i inskrivningsärende enligt jordabalken eller vid utfärdande av pantbrev eller annat bevis på grundval av innehållet i fastighetsregistrets inskrivningsdel,

2. ärenden som har överlämnats till Kammarkollegiet enligt 9 § och

3. ärenden som skall handläggas av Kammarkollegiet på grund av en överenskommelse enligt 4 § förordningen (1995:1300) om statliga myndigheters riskhantering.

7 §⁴ En central förvaltningsmyndighet som handlägger anspråk på ersättning som framställs med stöd av skadeståndslagen (1972:207), lagen (1998:714) om ersättning vid frihetsberövanden och andra tvångsåtgärder eller 6 § lagen (1943:459) om tillsyn över hundar och katter skall samråda med Justitiekanslern, om ärendet är av principiell natur eller av stor ekonomisk betydelse.

När det gäller åtaganden för staten att betala högre ersättning än 250 000 kr skall myndigheten alltid samråda med Justitiekanslern.

Skyldigheten att samråda gäller inte för Kammarkollegiet.

10 §⁵ Justitiekanslern får uppdra åt en annan myndighet att fullgöra de uppgifter som Justitiekanslern har enligt denna förordning. Justitiekanslern får även ta över handläggningen av ärenden som avses i förordningen.

14 §⁶ Justitiekanslern får besluta om ersättning av allmänna medel för biträde och för utredning i ett ärende i den utsträckning kostnaderna inte skall betalas av staten enligt rättshjälpslagen (1996:1619).

Om Justitiekanslern med stöd av 10 § har uppdragit åt en myndighet att i ett visst ärende fullgöra Justitiekanslerns uppgifter, får myndigheten besluta om ersättning enligt första stycket.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

2. I ärenden där framställning om ersättning har gjorts före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser.

På regeringens vägnar

THOMAS BODSTRÖM

Dag Mattsson
(Justitiedepartementet)

⁴ Senaste lydelse 1998:1575.

⁵ Senaste lydelse 1998:1575. Ändringen innebär att andra stycket upphävs.

⁶ Senaste lydelse 1998:1575.